

Grzegorz Domański

Grabice, pow. Lubsko

Informator Archeologiczny : badania 6, 145-146

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GNIECHOWICE, pow. Wrocław
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła dr Irena Kramarkowa.
Finansowało Muzeum Archeologiczne we
Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada
okresu wpływów rzymskich.

Wykop I o wymiarach 5x10 m założony w miejscu lekkiego obniżenia terenu gdzie najgłębiej na powierzchni ziemi występowały skorupy. Pod warstwą orną, grubości do 0,25 m, wystąpiła warstwa kulturowa ze spistej, tłustej, czarnej ziemi o grubości do 0,90 m. Calec wystąpił przeciętnie na głębokości 1,10 - 1,20 m. W wykopie odkryto: zabytków ruchomych dużą ilość fragmentów naczyń ceramicznych, polepy, kości zwierzęcych oraz szydła i grzebnie kościane, szydło rogowe zdobione i nóż żelazny; z obiektów kłoc żużla dymarkowego/ zniszczoną dymarkę/, skupisko przepalanej silnie polepy oraz jamę o kształcie owalnym o wymiarach 2,20 x 3,20 m. Wewnątrz jamy, aż do calca wystąpiły duże kawały spieczonej polepy z odciskami konstrukcji drewnianych, a w górnej części jamy, na głębokości 0,9 m, niekompletny szkielet konia / z czaszką/. Cała jama otoczona była kopolastą, nieregularną, glinianą, przepaloną na kolor ceglasty oraz siwy ścianką o grubości 0,15-0,20 m. Ścianka ta spoczywała na warstwie polnych, nieobrobionych kamieni ułożonych bez zaprawy. Całość jamy/ w jej części dolnej/ wkopana była w żółtawą, silnie spistą glinę. Mamy tu niewątpliwie do czynienia z kultowym grobem konia. Przy szkielecie nie wystąpiły żadne zabytki, natomiast nad i pod szkieletem, w całej zawartości jamy, znaleziono sporą ilość ceramiki, którą można wstępnie datować na II-III w.n.e.

Badania będą kontynuowane.

GOSŁAWICE, pow. Konin
GRABICE, pow. Lubsko

patrz średniowiecze
Zakład Archeologii Nadodrza
IHKM PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr Grzegorz Domański.
Finansował Wydział Kultury Prezydium
PRN w Lubsku. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Badania tegoroczne przeprowadzone jako uzupełnienie prac wykopaliskowych w Luboszycach miały ograniczony zasięg. Przebadano przestrzeń 262 m² w których odkryto 8 grobów jamowych z okresu wpływów rzymskich. Jest to niewielki fragment dużego stosunkowo dobrze zachowanego cmentarzyska stanowiącego przypuszczalnie zespół z kobiecym cmentarzyskiem w Luboszycach. Wszystkie odkryte dotychczas groby w liczbie 44 można datować na koniec II a głównie na III w.

Planuje się dalsze badania tego stanowiska.

KĄTY, pow. Opole

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz i mgr Eugeniusz Tomczak / autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada produkcyjna z okresu wpływów rzymskich.

Ratownicze badania wykopaliskowe prowadzono na najbardziej zagrożonym odcinku eksploatowanej płaskowini, położonej na prawobrzeżnej terasie Odry, w odległości około 50 - 100 m na południe od starej cegielni należącej obecnie do Kółka Rolniczego.

Prace ograniczyły się do przebadania obiektów znajdujących się przy wschodniej ścianie wybierzyska, częściowo w profilu, częściowo na powierzchni skrywki. Wytyczono trzy wykopy. W wykopie I o powierzchni 57 m² odsłonięto 8 obiektów. Najciekawszym z nich była dymarka / obiekt nr 6 /. W rzucie poziomym posiadała kształt regularnie kolisty o średnicy wypełniaka w górnej części 117 cm. Ściany boczne wylepione były z gliny przerobionej z łem i osiągały w niektórych partiach grubość 15 cm / średnio 10 cm/. Piec otaczała 15 cm warstwa przepalonego na kolor czerwony piasku. Ściany dymarki opadały stromo do głębokości 35 cm, niżej zaś nieckowato do płaskiego dna na głębokości 55 cm / od górnego zarysu/. Na całej wysokości ścian bocznych nie stwierdzono jakichkolwiek śladów kanału dmuchowego. Piec w górnej części wypełniony był ciemnoszarą próchnicą zawierającą drobne kawałki żużla, nieliczne fragmenty ceramiki i sproszkowaną spaleniznę. W środkowej i dolnej części występowały duże bryły żużla przemieszane z ciemnoszarą próchnicą.

Wśród innych obiektów odkrytych w wykopie I na uwagę zasługuje jama nr 4, z zachowanymi trzema słupami. Obiekt uległ jednak częściowemu zniszczeniu. Wymiarzy zachowanej części: długość - 250 cm, szerokość 250 cm. W wypełniaku znajdowało się kilkadziesiąt ułanków ceramiki / w tym wiele ceramiki tzw. siwej/, grudki